

Kdo se stále vzdělává, vlasti své je chloubou,
Kdo si myslí, že dost umí, začíná být trouba. (příслови)

DRBODAJ

Občasník ILEGÁLNÍ UNIVERZITY HERDULE.

Toto číslo je poslední.

Toto číslo vyšlo 18. 6. 2016

UKONČENÍ AKADEMICKÉHO ROKU 2015-2016

Jako každoročně, tak i letos byl akademický rok zakončen mimořádnou akcí. Tentokrát to byla retrospektivní výstava o činnosti Univerzity spojená s vystavením děl a dílek studentek (a rektora-školníka) a to nejen paličkovaných. Výstava sice trvala jen dvě hodiny, ale přesto se těšila nemalému zájmu veřejnosti, což nás mile překvapilo. Rektor sice návštěvníky poněkud polekal, když se objevil ve svém svátečním taláru s řetězem, ale když bylo lidem vysvětleno, že je jinak neškodný (ten rektor), dav se uklidnil. Více napoví fotografie:

Každá z dam měla (pokud možno) vlastní „koutek“ se svými výrobky.

Hlavní slovo při instalaci výstavy měla naše umělecká kurátorka Zuzka Vebersiková. Slova přitom nejen trousila, ale hlavně konala manuálně navzdory zraněním na levém manuálu.

Ukázat nešlo pochopitelně všechno, rozměry našeho Louvru poněkud pokulhávají za rozměry Ermitáže, a tak se muselo pečlivě vybírat, co z vlastní produkce vystavit.

Odpočinek po dobře vykonané práci. Zítřka, tj. 14.6.2016, sem můžeme pustit veřejnost, přijde-li jaká.

Petrohradský Zimní palác to sice není, ale zima je tam v zimě také. V létě „to jde...“

Začínalo se téměř přesně ve 14 hodin, a to plus-minus, protože otevřeno bylo již půl hodiny před tím a někteří návštěvníci byli nedočkaví.

VLASTNÍ VÝSTAVA:

Hned u vchodu jsou vystaveny všechny historické dokumenty Univerzity (a klobouky Zuzky Vebersikové)

Rektor drží slavnostní a úvodní řeč

Sultán Sulejman I. (obraz) a jeho harém – (Barbie s bohatou garderobou)

Královéhradecký koutek H. & H. Š.
(Dva obrazy si po výstavě odnesli zákazníci.) Dole jsou vystaveny diplomové práce 2016 a almanach Herdule.

Duo
Alfons M. & Helena Š.

Klobouky Z. Vebersikové
budí zaslouženou
pozornost

ŽIVOT POD MOŘSKOU
HLADINOU

Diplomová práce Aleny Krejčové

Drobná dílka Jiřiny Pilné

Zuzana Vebersíková:
AFRICKÉ
PRINCÁTKO
(diplomová práce 2016)

Je na co ukazovat

Koutek Pavliny Petříkové

Nejmenší návštěvníček

Nejdelší návštěvník se nevešel ani do dveří

Zástupce mnoha betlémů (Helena Š.)

„Hadr“ je pro Zuzku V. nejoblíbenější materiál

Zájem návštěvníků o dokumentaci
Univerzity příjemně překvapil

Po skončení výstavy se akademická obec sešla v obvyklých univerzitních prostorech, aby při jídle a pití vyslechla oponentní posudky, týkající se diplomových prací diplomantek. Přinášíme části z některých z nich:

Pavlina Petříková: Kraslice

Psát oponentní posudek na tuto práci, to je za trest. Je to tanec mezi vejci. Autorka by si sice zasloužila pořádně sprdnout, důvody by se našly, ale je příliš agresivní a soustavně vyhrožuje rektorovi i školníkovi univerzity teroristickým násilím. Jedině co oponenta může těšit, že až si autorka oponentní posudek přečte, nebude tušit, jestli je pravdivý nebo kladně násilně vynucený.

Je nutno konstatovat, že autorka „vejcatům“, kraslicím, malování a paličkování rozumí a za výsledek svého snažení se nemusí stydět. Klidně jí můžeme doporučit, aby se se svým uměním doma tiše skromně neskrývala, ale vyšla do ulic a na různé řemeslné dny a své umění tam předváděla a případně i obchodně zužitkovala.

Předložená diplomová práce by se v současné záplavě diplomových prací na českých státních školách docela dobře „ztratila“, nikterak nevybočovala, a jistě by autorku dovedla až nějakému státně udělovanému akademickému titulu.

Když už tedy má „tu“ maturitu, tak by se o nějakou státní univerzitu 4., 5. nebo 6. věku pokusit mohla.

Ať se jí to podaří!

Alena Krejčová: Život pod mořskou hladinou (viz výstava)

Předložená práce je přímo vědeckého rázu. Oponent se přiznává, že na rozdíl od autorky se v moři nikdy systematicky nepotápěl, jen se občas topil v moři administrativy, což sem ale nepatří.

Autorka projevila značnou erudici v rozpoznávání všelijakých podmořských potvor, takže o její důvěrné znalosti mořského světa nelze vznášet pochyby. Oponentovi je sice záhadou, kterak autorka dokázala ty mořské potvory upalíčkovat pod hladinou mořskou (předpokládá, že na to měla speciální mořivzdornou herdule a paličky kovové, aby jí neuplavaly směrem nahoru), ale je zřejmé, že si s tím nějak poradila, protože v porovnání s obrázky z jakýchkoli antikvárních knih vychází autorčina umělecká produkce jednoznačně lépe a její vystavení pomůže osvětlit duchem poznání nejen mozečky dětské, ale i leckteré dospělé. Oponent potvrzuje, že už má mozek osvětlený.

Zuzana Vebesíková: Africké princátko (viz výstava)

Když se oponent probral z bezvědomí, do kterého byl uvržen hrůzou, vyvolanou pohledem na titulní stranu tzv. diplomové práce a její název, nejdříve se ostražitě rozhlédl, zda některý ze strážců multi-kulti korektnosti nezaregistroval tento jeho poklesek.

Při studiu diplomové práce si ovšem oponent správně chvilku a náladu, když zjistil, že autorka správně postihla, že africké princátko nepotřebuje ruce, protože stejně nikdy pracovat nebude. Též postihla, že nepotřebuje nohy, aniž však toto tvrzení náležitě zdůvodnila, přesto, že důvody se očividně nabízí (například: do Evropy bude dopraveno nosiči, pašeráky, italskými námořníky, českými samičimi *héřečkami* – vesměs v náručí).

S tématem se z hlediska výtvarného vyrovnala se ctí (pokud jí nějaká po létech strávených v českém školství ještě zbyla) a její umělecký produkt nedělá ostudu jí, naší Univerzitě ani státu. Snad jen malá výtka směřuje opět k jejímu tvrzení, že princátko nebude pracovat – vzhledem k demokratickým unifikačním tendencím vládnoucím t.č. v Evropě, není toto **nepracování** výsadou africké šlechty, ale tolerovatelnou vlastností všech Afričanů. Jen ať běloši makají!!!

Jaroslava Juráčková alias Zuzana alias Jurajda: Souhvězdí zvěrokruhu nebo znamení zvěrokruhu?

Že je autorka pořouchlice, je personálnímu oddělení Ilegální univerzity Herdule známo. Ale že je taková pořouchlice, že do názvu vědeckého spisu vloží otázku, to nemá ve vědeckém světě obdoby. A že v závěru, kdy na vrcholu nervového napětí oponent již kolabuje nervozitou, jak že to tedy vlastně je, je místo pádné odpovědi opět otázka, no to už je na psychiatrické léčení jak autorky, tak oponenta.

V zájmu spravedlivého posouzení práce je třeba ovšem říci, že autorka se při práci nenimrá s tzv. socialistickým realismem, ale jak v teoretické přípravě, tak v praktickém provedení nahrazuje pustou realitu docela příjemným symbolismem, aniž by sklouzla k pustému abstraktivismu.

Lze tedy doufat, že někdy, po zhruba 100 letech, potomci ocení její jemnou práci rukodělnou i přístup k práci na národa roli dědičné a povšimnou si, že litala jako zvíře v kruhu mezi domovem, Herdulí a několikerým zaměstnáním, takže si plně zaslouží být *in memoriam* povýšena mezi zvěrokruhá souhvězdí.

(Tyto oponentní posudky má na svědomí rektor-školník Hony, ale ten následující má jiného autora)

Helena Šafrová: Květiny a rostliny v paličkované kraje

(Aby se předešlo nařčení, že si oponenturu zařídila autorka v rámci rodinných vazeb, byl o oponentní posudek požádán direktor-pralesník Křovák Hotentot z konkurenční ilegální univerzity v Orlických horách).

I když jsem byl původně v pokušení z konkurenčních důvodů tuto práci ztrhat jako zcela nedůstojnou univerzitního absolutoria, musím se přiznat, že po přečtení úvodních formálních blábolů, obsahů a podobných civilizačních pitomin jsem se zahleděl do obrázků i věcného povídání a zjistil jsem, že to všechno tady u nás v Orlických horách máme. Necháváme sice naši pralesní policii prověřit, zda nám tu ty rostlinky a květiny v nestřeženém okamžiku autorka

netrhala za účelem získání vzorových modelů, ale není-li tomu tak, můžeme ji nabídnout za tak krásné zvěčnění naší přírody akademický titul „divoženka honoris causa“ s právem tančit i válet se na lukách v Orlických horách bez ohledu na roční období, a také přijetí na zdejší doktorandské studium v oboru „Kaktusy, palmy a liány Orlických hor“.

Těšíme se na spolupráci s takto erudovanou autorkou.

Křovák Hotentot v.r.

Poslední slovo rektora-školníka:

Milé dámy studentky a velevážený akademický sbore, externí příznivci a sympatizanti!

Stará zkušenost praví, že v nejlepším se má přestat a odejít včas je umění. Naše Ilegální nejdříve středně vysoká škola a později univerzita vznikla vlastně náhodou a bez předchozího záměru. Když bylo zřejmé, že U3V nebude schopna z důvodů mentální a finanční nedostatečnosti realizovat a dokončit v plném rozsahu vyhlášený kurz paličkované krajky, pozvala moje lepší polovička zklamané dámy k nám, že se tedy budou učit paličkovat na autodidaktickém základě. Když měl nastat den D, abych prolomil očekávané okamžiky počáteční trémy a ostychu, dovolil jsem si je, ač osobou jinak nezúčastněnou a nepaličkující, uvítat jistou slavobránou, dveřmi polepenými různými nápisy a „rektorským“ uvítacím projevem. Myslel jsem to jen jako jednorázový vtíp, ale dámy to vzaly smrtelně vážně a celé se to nakonec rozjelo do podoby vám všem známé.

To bylo jaro roku 2010. O té doby uplynulo více než 6 let, 13 semestrů naplněných nejrůznějšími legráčkami, ale i faktickou výukou. Dámy na této akci zúčastněné jsou už dnes zkušené krajkářky a tím byl vlastně původní a hlavní účel naší Univerzity naplněn. Bohužel, každý z nás je také o 6 let starší. Zvládat každotýdenní maratón dojíždění a scházení se je stále únavnější. Mnohé mají povinnosti vůči zahrádkám a domácímu zvířectvu, přibývá vnoučat a požadavků na jejich hlídání, deštivé a mrazivé počasí znemožňuje některým bezpečné cestování. A než upadnout do šedivé nudné rutiny, je lepší skončit a zachovat si za podpory starších čísel Drbodaje, almanachu, fotografií krásné vzpomínky na něco, co hned tak někoho nepotká. **Vydáním tohoto Drbodaje č. 56 tedy končí i Ilegální univerzita Herdule.**

Tím nekončí ovšem naše parta. Na podzim se ozvěte se svými návrhy, jak se budeme dále scházet, konzultovat krajkářské problémy a vyměňovat zkušenosti. Dohodneme si jednoduchý řád a pravidla a budete-li pilné, uspořádáme zase nějakou výstavu, třeba tentokrát i delší a vícedenní. Prostor a možnosti k tomu máme. Záleží pouze na vaší vůli a elánu.

Pevně věřím, že se v říjnu sejdem v plném počtu a s chutí do nějakého nového „projektu“, ať už ho nazveme jakkoliv.

DRBODAJ – občasník Ilegální Univerzity Herdule, vycházel nepravidelně pro vlastní potřebu a státním byrokratům bylo ..(píp)... do toho, co jsme si tu psali.

Starší čísla Drbodaje budou i nadále dostupná z adres: <http://jan.safrovi.eu/WebHerdule/>
<http://jan.safrovi.eu/WebHerdule/DrbodajRozc.html>